

Wereldtentoonstelling 1883 Amsterdam

Wereldtentoonstelling 1883 van 1 mei t/m 31 oktober 1883

De wens om buiten de regio je kennen en kunnen te demonstreren – en al doende geld te verdienen – is al oeroud en begon met jaarmarkten. In de negentiende eeuw werd de blik steeds ruimer en de afstand waarover we producten konden vervoeren naar nieuwe afnemers steeds groter. De Industriële Revolutie deed de rest; de eerste wereldtentoonstellingen waren in 1845 in Covent Garden en 1851 in Hyde Park (The Great Exhibition), beide in Londen. Daar waren in Parijs enkele succesvolle tentoonstellingen aan vooraf gegaan die al het karakter van presentaties van buiten de regio hadden. Het waren wel nog tentoonstellingen waarbij producten en productiemiddelen werden getoond; de latere wereldtentoonstellingen kregen ook te maken met presentaties van overheden en instanties die meer lieten zien dan producten. Bijvoorbeeld wat kunst en cultuur voortbrach-

ten. En dan iets wat we tegenwoordig het liefst verbergen, maar toen de normaalste zaak was: hoe een natie met zijn koloniën omging, wat die voortbrachten en hoe het dagelijks leven er daar uitzag. Het sociaal-culturele aspect dus. Daar komen we direct uitgebreid op terug, want ook Nederland had zo zijn koloniën.

In Nederland was Amsterdam het middelpunt van handel en nijverheid. Het was aan visionairs als Samuel Sarphati te danken dat wij in de laatste helft van de negentiende eeuw eindelijk aansluiting kregen bij de Industriële Revolutie. In diezelfde halve eeuw rijpte de gedachte bij overheden om de producten van de industrie aan

Boven: Links de voorpagina van de brochure van Edouard Agostini; rechts oud-burgemeester Cornelis den Tex, de organisator van de wereldtentoonstelling

Links: Een vogelvlucht-blik op het tentoonstellingssterrein; tekening door J.C.Greive (SSA)

buitenlanders te tonen en zo nieuwe markten aan te boren. Maar dat is nog maar het economische belang. Politiek gezien viel er voor een organiserend land garen te spinnen bij een indrukwekkende vertoning, om zichzelf op de kaart te zetten. De negentiende-eeuwse westerling was ook nog verwaand genoeg om buurlanden te beleren en te imponeren met wat de natie vermocht en hoezeer dat land gevorderd was met de “vooruitgang”.

De plannen voor een wereldtentoonstelling in Amsterdam kwamen uit de particuliere hoek. De in Nederland wonende Fransman Edouard Agostini gaf in 1880 met zijn brochure *La Hollande artistique et*

Boven: De opbouw in een pril stadium, gezien vanuit een huis in de Van Baerlestraat.

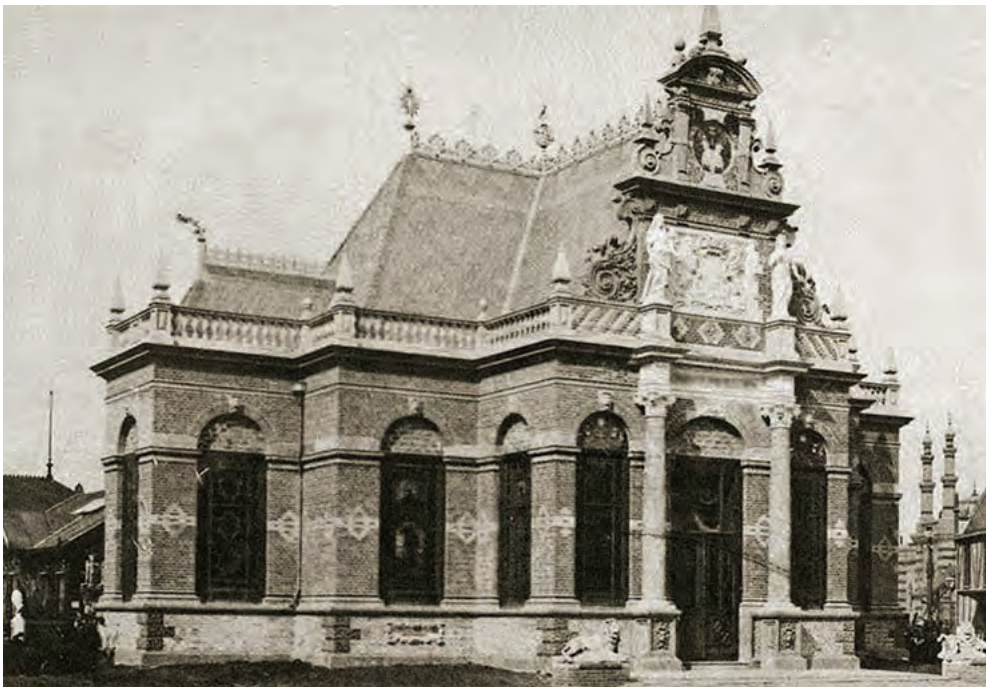
Links achter de huizen aan de Ruysdaelkade en rechts de Waskaarsenfabriek

Rechts: Ongeveer uit dezelfde richting het gereed gekomen terrein. Op de voorgrond een paviljoentje van Agerije en in het midden de restauratieafdeling. De fles is een kiosk van brouwerij De Amersfoortse.

commerciale et l'Europe industrielle voeding aan de gedachte dat Amsterdam zich kon meten met wereldsteden als Londen, Parijs, Wenen, enzovoort en zeer wel in staat was een wereldtentoonstelling te organiseren. Hij zorgde er voor dat een aantal sleutelfiguren zijn brochure ter inzage kregen, bijvoorbeeld koning Willem III. Oud-burgemeester Cornelis den Tex raakte enthousiast voor het idee en belegde een vergadering voor gelijkgestemden in het Odeon aan het Singel. Hij kreeg de bankier Wertheim aan het hoofd van een commissie die de financiële mogelijkheden moest onderzoeken. Wertheim was juist kritisch omtrent de mogelijkheden van Amsterdam. De vorige tentoonstelling in Parijs had 16 miljoen bezoekers getrokken, ruim drie keer zoveel als er toen in heel Nederland woonden. Toch werd twee weken later een tentoonstellingsmaatschappij opgericht die streefde naar het benodigde budget van zo'n 2 á 2½

miljoen gulden. Nederland had een buitenlander nodig om op het idee te komen een tentoonstelling van die omvang te organiseren, stelde het tijdschrift *De Amsterdammer* vast. De regering – bij monde van het kabinet Van Lynden van Sandenburg – liet weten geen financiële bijdragen te zullen leveren. En dat terwijl bijvoorbeeld in Frankrijk zowel organisatie als financiering een zaak van de overheid was geweest. Met de grootste moeite kreeg de organisatie de f 2.500.000 bij elkaar. Daarvoor werden alle entreegelden en huur-opbrengsten van kiosken en kraampjes ingeleverd aan een Belgische geldschieter. Het ministerie van Koloniën kwam op het laatste moment met een bijdrage van f 150.000 en tot slot liet de regering weten dat zij de officiële uitnodigingen zou verzorgen en versturen. Allereerst was als locatie gedacht aan het Paleis voor Volksvlijt. Dat

was geïnspireerd op het Crystal Palace ter gelegenheid van de wereldtentoonstelling van 1851. Het werd echter te klein bevonden om de verwachte hoeveelheid bezoekers te bergen. Het werd het braakliggende terrein achter het in aanbouw zijnde Rijksmuseum en dat vulde de hele ruimte tot de toenmalige grens met de gemeente Nieuwer-Amstel. De hoofdmoot bestond uit een entree in koloniale stijl. Door het tussen twee torens doorhangend zeil kreeg het een uiterlijk van een enorme bedoeïenentent. Daarachter lag ruim 40.000m² overdekte tentoonstellingsruimte die opgebouwd was uit aaneengeschakelde loodsen met glazen dak. Hier stalden de 28 deelnemende

Boven: Interieur van het Paviljoen des Konings.

Links: Extérieur van het Paviljoen des Konings. Het was geheel van hout opgetrokken en kunstig gedecoreerd alsof het een stenen gebouw was. Het beeldhouwwerk was daarentegen van gips.

landen hun inzending uit. Naast dit bouwwerk stond de zogenaamde Machinehal waar industriële apparatuur en uitvindingen uitgesteld werden. Tegen de achterkant van het terrein, waar een paar jaar later het Concertgebouw zou verrijzen, kwam het gebouw der Schone Kunsten. Hier vond in de Nederlandse afdeling een serie schilderijen van vader en zoon Israëls een plek. Zij werden toen gezien als de erfgenamen van de Hollandse School van de zeventiende eeuw.

Richting Boerenwetering stond de koloniale hal met een oppervlak

Boven: Het hoofdgebouw in de laatste fase van de opbouw. Het opgehangen ziel was zo gedecoreerd dat het op kasjmir leek.

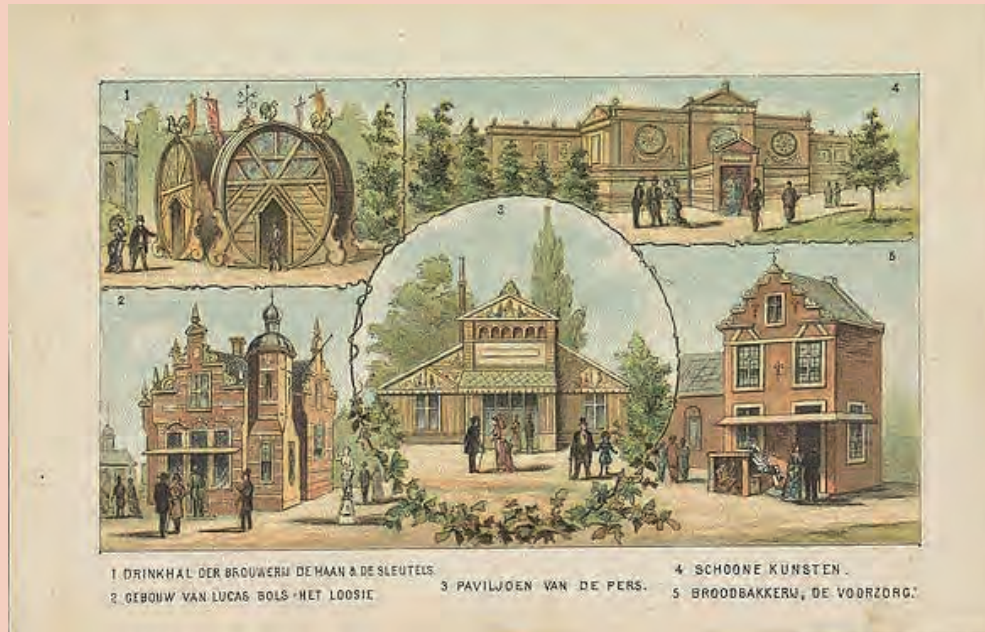
Rechts: De ingang van de koloniale afdeling. Op het voorplein twee beelden, van J.P.Coen en een allegorisch beeld om de "overwinning" op Atjeh te vieren.

van 4.200m², die helemaal gereserveerd was voor de uitstalling van koloniale producten. Eind negentiende eeuw was Nederland nog een belangrijk koloniaal rijk en daarom nam de Nederlandse inzending de meeste ruimte voor zijn rekening. Twee beelden flankeerden de ingang van deze hal; een van Jan Pieterszoon Coen en een van Victorie, een allegorisch beeld ter viering van de "overwinning" op Atjeh.

Her en der over het terrein verspreid stonden nog diverse landenviljoens. Tussen deze gebouwen slingerden paden die parkachtig omzoomd waren. Daar tussendoor was voldoende ruimte voor een groot aantal kiosken, tenten en kraampjes waar honger en dorst gestild konden worden.

Om zoveel mogelijk bezoekers te trekken werden de drempels zo laag mogelijk gehouden. Musea, die in principe een deel van de

Li.boven:
Reclame voor buiten
de stadsgrenzen,
zoals een prent-
briefkaart...

Re.boven:
...of illustratie bij
een tijdschriftartikel

Li.onder:
De Bamboebrug
over de Hobbema-
gracht

Re.onder:
Een Chinese jonk in
de Paulus Potter-
gracht

presentatie voor hun rekening konden nemen, stonden leeg omdat ze sloten wanneer de bevolking uitgewerkt was en tijd voor wat educatie zouden hebben. Ook de weekenden bleven ze vaak gesloten. De wereldtentoonstellingen waren daarom 7 dagen per week van 's morgens tot 's avonds open. Openbaar vervoer bood arrangementen aan in combinatie met een toegangsbewijs. De toegangsprijs werd zo laag mogelijk gehouden zodat het verlies – wat genoeg bij elke wereldtentoonstelling optrad – redelijk binnen de perken bleef. Voor buitenlandse gasten boden hotels aantrekkelijke arrangementen aan. Meestal ging het organiseren van een tentoonstelling gepaard met een hausse aan bouwactiviteiten en uitbreiding van het aantal bedden. Amsterdam dankt aan de tentoonstelling van

1883 bijvoorbeeld de verbouwingen en uitbreidingen van het Hotel Rondeel (de l'Europe) en Krasnapolsky en de opening van het Doelenhotel. De paardentram van de AOM kreeg nieuwe lijnen naar het tentoonstellingsterrein en het Vondelpark aan de Stadhouderskade zijn spiksplinternieuwe toegangshek. Daarnaast triggerde de tentoonstelling van 1883 diverse aanbestedingen en concessies door de stad Amsterdam, bijvoorbeeld voor de levering van lichtgas door het Engelse Intercontinental. De immer op publiciteit beluste Gerard Heineken probeerde vanuit zijn nieuwe brouwerij aan de Stadhouderskade zich in de schijnwerpers te manoeuvreren. Op 1 mei 1883 ging de tentoonstelling van start. Er waren diverse afdelingen nog niet klaar en sommige gebouwen stonden zelfs nog

Boven: Een afdeling in de koloniale hal, hier de Nederlandse inzending

Links: Opvallende aanwezige, New South Wales, voer nog een kolonie van Groot Britannië, na 1901 een der staten van Australië

in de steigers. En dat ondanks dat in april een legertje van zo'n 3500 bouwvakkers met man en macht bezig was om wél op tijd klaar te zijn. Koning Willem III opende de tentoonstelling door met zijn echtgenote Emma een wandeling over het terrein te maken. Van de avondopenstelling kwam niet veel terecht zolang het vroeg donker werd; dat zou pas in juli en augustus gebeuren. Daarom waren die avond veel feesten en ontvangsten elders in de stad, zoals het Paleis voor Volksvlijt, waar alle arbeiders die bijgedragen hadden aan de opbouw, getrakteerd werden.

Bijzondere exposanten waren bijvoorbeeld de Boerenrepubliek Transvaal die toen ongemeen populair was in Nederland. En dan de inzending van New South Wales dat tot 1901 nog een kolonie van Groot Brittannië was en in dat jaar als nieuwe staat toetrad tot

Boven: Op het tentoonstellingsterrein was een complete kampong opgebouwd

Rechts: Een deel van de 28 Surinamers die naar Amsterdam waren verscheept, samen met een paar voorbeelden van hutten; hier enkele "bosnegers".

Australië. België had een inzending waar naast kantklossters ook een detachement soldaten demonstraties gaf. Het is maar waar een klein land groot in wil zijn.

Ietwat onwennig kijken wij vandaag naar de presentatie door koloniale landen van de etnografie van hun koloniën. Dat ging veel verder dan het tonen van wat die koloniën aan producten en grondstoffen voortbrachten en mondde soms uit in ordinair "aapjes-kijken". Op het tentoonstellingsterrein stond tussen de eettentjes een Indische

kampong met zijn “bewoners”. Zij waren met hun complete huisraad naar Amsterdam verscheept en stonden onwennig en bibberend van de kou net te doen of ze hun dagelijkse bezigheden nagingen, zoals batikken, rijsttafel bereiden of potten te bakken. Niemand van hen had zich vrijwillig aangemeld om “te kijk gezet” te worden. Ook uit de West waren voorbeelden gehaald om hier tentoon te stellen. Uit Suriname waren hutten van bosnegers en Kali’na-indianen gehaald en hier opgebouwd. De diverse hutten werden bevolkt door 28 Surinaamse mannen, vrouwen en kinderen die als een kat in een vreemd pakhuis wezenloos voor zich uit zaten te staren en duidelijk doodongelukkig waren. Ze konden echter rekenen op massale belangstelling van de bezoekers..., aapjes-kijken dus.

Ook elders in de stad werden evenementen georganiseerd. In het Paleis voor Volksvlijt werden in die zes maanden regelmatig congressen gehouden en door goedkope aanbiedingen pikten bijvoor-

beeld Artis en het Panopticum een graantje mee. Grote fabrieken uit binnen- en buitenland vaardigden groepen werknemers af naar Amsterdam, in de hoop dat ze terug zouden keren met nieuwe ideeën. De Amsterdamse horeca deed goede zaken; dat gold niet alleen voor de nieuwe luxehotels maar ook voor logementen en passantenhuizen. Alle bezoekers tezamen hebben in die zes maanden ongeveer een miljoen gulden uitgegeven in de stad. Minder florissant zag het er voor het organisatiecomité uit. Ze leed een verlies van zeker enkele tienduizenden guldens die uit eigen zak betaald werden, het leeuwendeel door bankier Wertheim. De Belgische geldschietster had speciaal voor de financiering van de tentoonstelling een NV opgericht: *Société de l'Exploitation de l'Exposition d'Amsterdam en 1883* die failliet ging en een schuld van een miljoen francs achterliet.

Boven: Een hut uit Suriname, van de Kali’na-indianen

Links: Idem, een bosnegerhut

*De stad Amsterdam had zijn eigen
paviljoen op de wereldtentoonstelling.*

Dat mocht geen belemmering te zijn om meer van deze megalomane tentoonstellingen te organiseren. In 1895 volgde op dezelfde plek de wereldtentoonstelling voor het Hotel- en Reiswezen. Dat was de tentoonstelling waar een compleet Oudhollands stadje nagebouwd werd en waar in een vijver midden op het terrein een levensgrote stoomboot dreef. Een echte wereldtentoonstelling werd het niet, omdat het té zeer een West-Europees gebeuren werd.

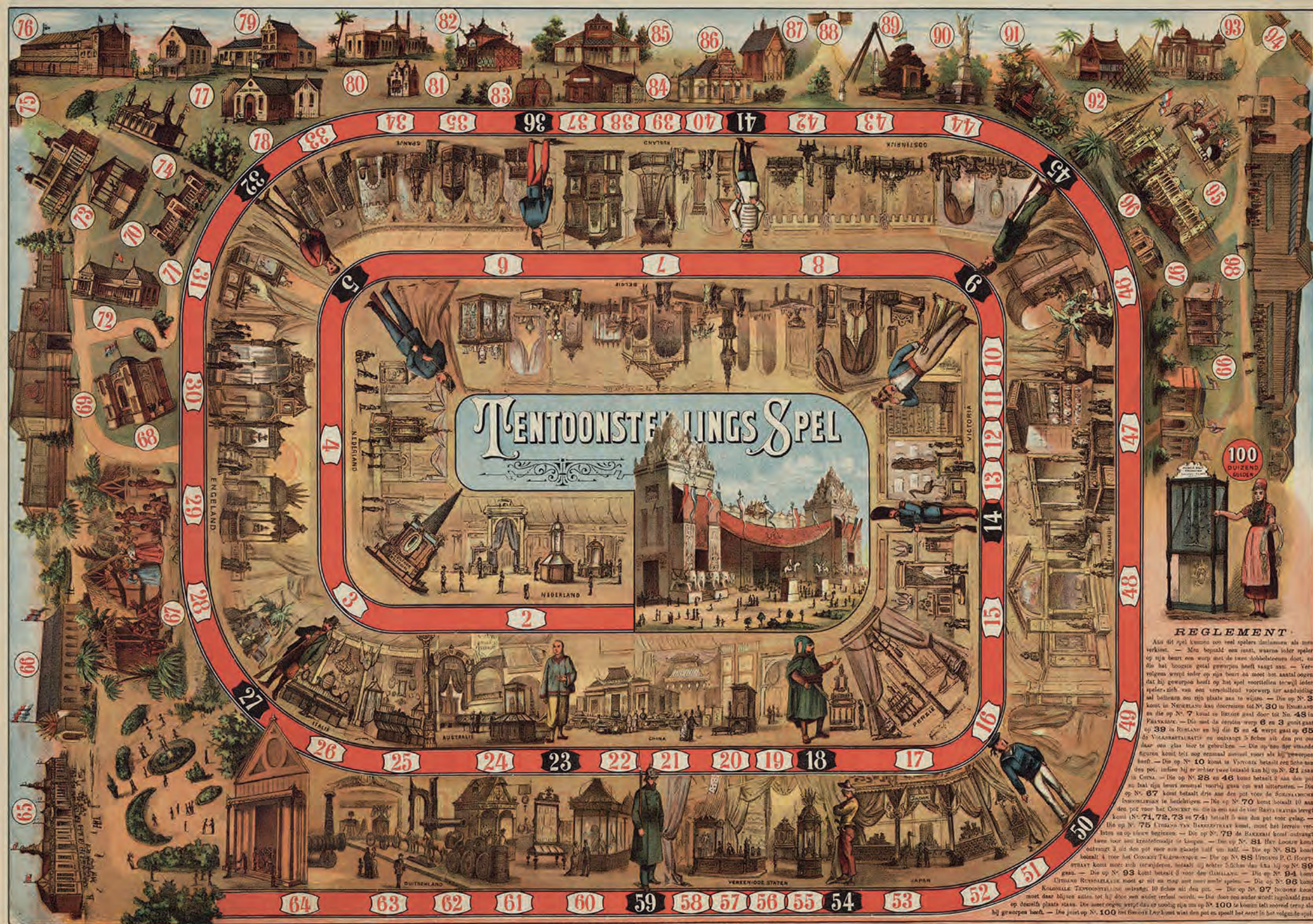
Boven: Ook in 1883 deed men al aan merchandising. Hier de tekening van Greive (p.2) op een waaier gedrukt.

Rechts: Ter gelegenheid van de tentoonstelling werden gelegenheidspenningen geslagen maar ook werd kwistig gestrooid met eremedailles voor prijswinnende inzendingen

Vlgnd: Tot slot het Tentoonstellingspel op basis van het oeroude ganzenbordspel

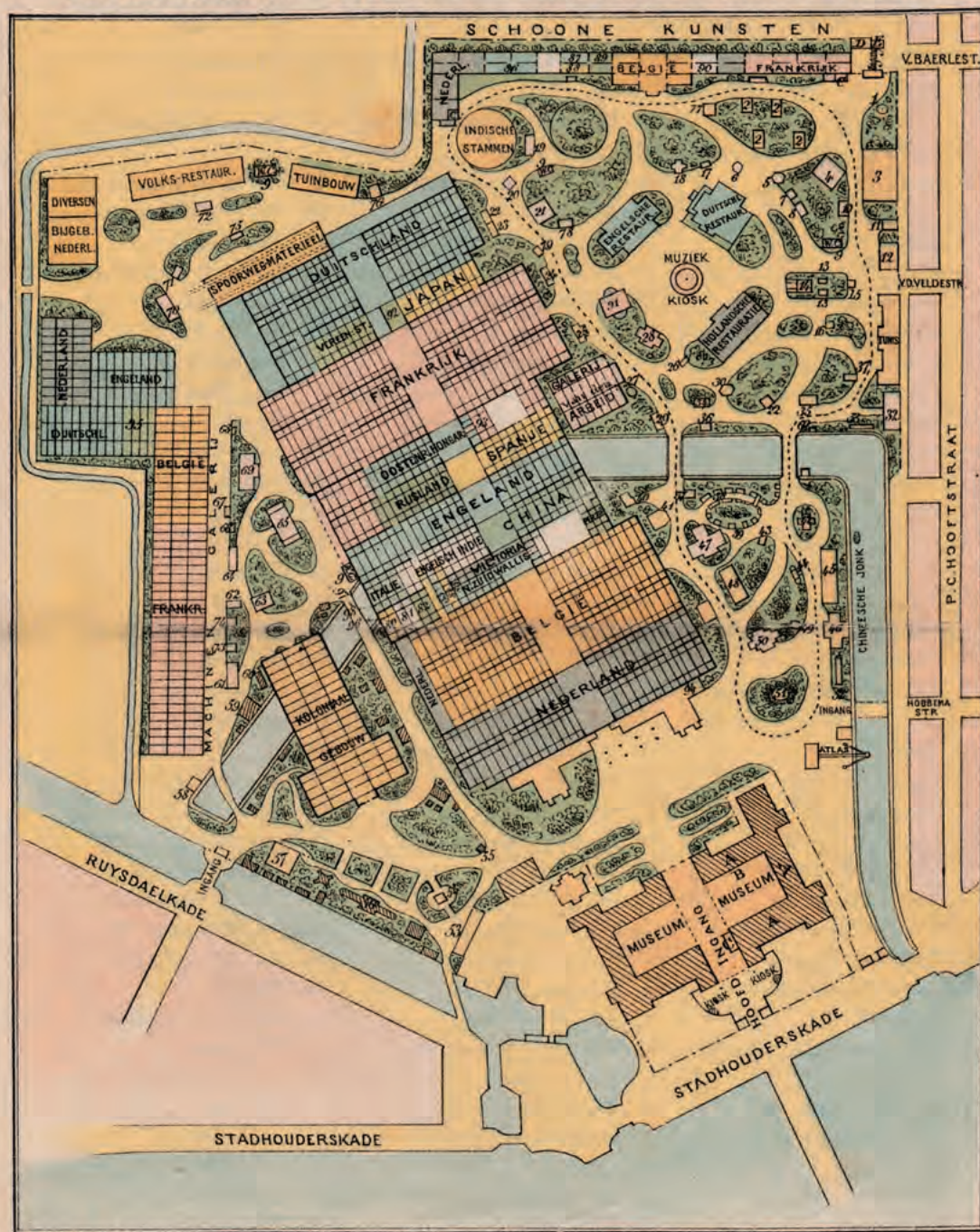
KONINKRIJK DER NEDERLANDEN. — STAD AMSTERDAM.
MEI 1883-OCTOBER.
Internationale, Koloniale en Uitvoerhandel
TENTOONSTELLING.
Uitgevoerd door de Koninklijke Commissie van de Tentoonstelling. — Eere-Voorzitter Z. E. DE MINISTER VAN KOLONIËN.
OFFICIELE OPENING DEN 1ste MEI 1883, door HH. MM. DEN KONING EN DE KONINGIN.
Bijzondere Kaarten voor het bijwonen van de Opening der Tentoonstelling zijn voor het Publiek verkrijgbaar aan het Paleis voor Volkslijst en aan het Bureau van de „Brakke Grond”, tegen betaling van 19 Gulden voor een Heer en 15 Gulden voor een Heer en Dame.

REGLEMENT

Aan dit spel kunnen een veel spelers deelnemen als men verkiest. — Men begint een maal, waarna ieder speler op zijn beurt een worp met de twee dobbelstenen doet, en die het hoogste getal gewonnen heeft vangt aan. — Ver-
 volgens wordt ieder op zijn beurt de twee dobbelstenen
 dat hij gewonnen heeft op het spel voortdurend terwijl ieder
 speler zich van een verhoogd voorwerp ter aanduiding
 en beloning op zijn plaats aan te wijzen. — Die op N. 3
 komt in Nieuwland kan doorreizen tot N. 30 in Rouman
 en die op N. 7 komt in Rouman gaat door tot N. 48 in
 Plezant. — Die met de derde worp 6 en 3 gaat gaat
 op N. 39 in Rouman en hij die 5 en 4, wordt gestuurd op N.
 de Vindstervende en ontvangt 5 schenke als den pot van
 daar een glas water te gebruiken. — Die op een der andere
 figuren komt tel nog eenmaal vooruit naar als hij gewonnen
 heeft. — Die op N. 10 komt in Victoria betaalt een schenke
 den pot, indien hij er niet voor was betaald kan hij op N. 81 gaan
 in China. — Die op N. 28 en 46 komt betaalt 2 aan den pot
 en het die beurt neemt hij van de andere twee. — Die op
 N. 67 komt betaalt drie aan den pot voor de Schonevrouwen
 tevens een glas water te gebruiken. — Die op N. 70 komt betaalt 10 aan
 den pot voor het Concorde, en die in een van de twee Rovers krijgt
 komt N. 74, 72, 73 en 74 betaalt 1 aan den pot voor een gelag.
 — Die op N. 75 Australië kan doorreizen, moet het terrein ver-
 lenen en op nieuw beginnen. — Die op N. 79 de Verenigde Staten ontvangt
 twee voor een kruisende in Japan. — Die op N. 82 kan een
 ontvangt 3 uit den pot voor een glas water van half. — Die op N. 85 komt
 betaalt 4 voor het Concorde tevens een glas water van half. — Die op N. 88
 Australië komt moet het terrein verlenen, betaalt 10 schenke dan kan hij op N. 89
 gaan. — Die op N. 93 komt betaalt 3 voor de Chienlung. — Die op N. 94 komt
 Chienlung tevens een glas water van half. — Die op N. 95 komt
 Kruisende tevens een glas water van half. — Die op N. 97 kan een
 moet daar blijven zitten, tot hij drie van andere verloor, — Die op N. 98 kan een
 op een plaats staan. De ander omgeeft, vergt dat op een voorwerp van N. 100 te komen tel nover terug als
 hij gewonnen heeft. — Die juist op N. 100 het Goudv. Luchtkomst wist den pot en speelt het niet in het volgende spel.

PLATTEGROND VAN HET TENTOONSTELLINGSTERREIN.

Verklaring van vorenstaande Plattegrond.

1. Kiosk voor de zendingszaak.
2. Broei- en verwarmingstoestellen.
3. Café-Concert des Ambassadeurs.
4. Algerië.
5. Sigarenkiosk.
6. Flesch. Amersfoortsche Bierbrouwerij.
7. Goedkoop kunstledematen.
8. Turksche bazar.
9. Genak- en waschhuisje.
10. Holl. Bierhal (à 10 ct. p. glas).
11. Post- en telegraafkantoor.
12. Bakkerij.
13. Marmer en graniet.
14. Pilsener bierhal.
15. Silesische steenwerken.
16. Tumsche Bazar.
17. Graniet monumenten.
18. Camera Obscura.
19. Roisdorfer mineraalwater.
20. Boelen & Zoon, Sigaren.
21. Noordsch huis.
22. Japansche Bazar.
23. Chineesche Bazar.
24. Duitse Wijnen.
25. Münchener Bierhal.
26. Wissel-Bureau.
27. Eau de Cologne-kiosk.
28. Spaansche Wijnen.
29. Room- en Melkhuis.
30. Ringoven.
31. Kunst-zandsteen. Fabriek "de Amstel".
32. Stroo- en hooipers.
33. Centrifugaalpompe.
34. Pulsometers.
35. Champagnebar.
36. Maatschappij tot opvoeding van wezen.
37. IJzeren Brug- en hekwerken.
38. Steengroepen.
39. Marmeren grafmonumenten.
40. Brandweer.
41. Kon. Ned. Beiersch-Bierbrouwerij (10 cts. p. glas).
42. Likeuren van Lucas Bols.
43. Steenkolengrot.
44. Grot van tufsteen.
45. Bouwmaterialen van Philipp Holtzmann & Co.
46. Paviljoen van de Pers.
47. Paviljoen van de Stad Amsterdam.
48. Diamantslijperij.
49. Kapel van Tepe te Utrecht.
50. Paviljoen des Konings.
51. Fontein.
52. Telefoon.
53. Bureau van inklaring.
54. Atjeh-monument.
55. Pagode.
56. Tropische planten.
57. Gamelang.
58. Politiebureau.
59. Hulp voor zieken en verwonden (Witte Kruis).
60. Hulp voor zieken en verwonden (Rode Kruis).
61. Weegbrug.
62. Pannen en leien.
63. Maanstrichtsche Bierhal (5 cts. per glas).
64. Machinerieën.
65. Paviljoen van de Stad Parijs.
66. Leigroef.
67. Abri-Serres.
68. Fabriek voor eigen gas inrichting.
69. Machine-fabriek voor Snijker-industrie.
70. Stoom-Landbouwwerktuigen.
71. Stoom-baggermachine.
72. Duitsch Informatiebureau.
73. Stoomkraan.
74. Société des agriculteurs du Nord (Lille).
75. Heetelucht-machine.
76. Fabriek van houtwerken te Leer (Noorwegen).
77. Hout voor vaatwerk.
78. Japansche Bazar.
79. Japansche Tombola.
80. Uruguay.
81. Brazilië.
82. Zwitserland.
83. Zweden.
84. Diverse Landen.
85. Mauritius en Jamaica.
86. Duitschland.
87. Engeland.
88. Spanje.
89. Italië.
90. Oostenrijk.
91. Fransche Restauratie.
92. Egypte en Siam.
93. Fransche Agentschap.
94. Vreemdelingen-bureau.
95. Vereenigde-Staten.
96. Haïti.
97. Brug van bamboes.
98. Transvaal.
- A. Oude kunst.
- B. Afdeling van den Prins van Wales.
- C. Vestiaire.
- D. Zuiderzee.
- E. Transvaalsche kanonnen.

Boven: Het Hotel Rondeel werd speciaal voor de tentoonstelling verbouwd en uitgebreid
Onder: In het Paleis voor Volksvlijt werden congressen georganiseerd

Boven: Het Vondelpark kreeg t.g.v. de tentoonstelling een nieuwe ingangspartij
Onder: Met dit soort fantasieafbeeldingen probeerde men nieuwsgierigen te lokken

De topografische bijzonderheden van Amsterdams ontwikkeling

○ = elders in de lijst ook al genoemd * = ondersteunend artikel van andere auteur

Middeleeuws Amsterdam

- De cope-ontginning van Amstelland
- Poerte ende Vrihede van Amstelredamme
- De eerste 300 jaar in het bestaan van Amsterdam
- Stadspoorten op de Nieuwendijk
- Is de Nieuwezijds wel gegraven?
- De kop van de Nieuwendijk, een 14^e-eeuwse stadsuitbreiding
- De Boerenwetering en zijn loop door Amsterdam
- Hoe oud is het Damrak als kade langs de Amstel?
- Middeleeuwse kloosters van Amsterdam
- Het Sint Anthonius gasthuis (Leprozenhuis)
- * Het Leprozenhuis te Amsterdam, I. H. van Eeghen 1955
- Het Kartuizerklooster Sint Andries ter Zaliger Haven
- In den Uutersten Nesse bider Amstel; Binnengasthuis
- De metamorfose van die Plaetse tot de Dam
- Amsterdam, van Heren, van bisschoppen en van graven
- Amsterdam, van Hoeken en Kabeljauwen
- Pacificatie, Satisfactie & Alteratie
- Het Papeneiland

Amsterdams nijverheid, handel en transport

- Markten van Amsterdam (locaties door de eeuwen gevolgd)
- * Botermarkt en Kaasplein, Dr. A. Halberstadt 1910
- Beurtvaarders, trekschuiten en overzetveren
- Middeleeuwse bierbrouwerijen in Amsterdam
- Vroege industriegebieden: Stadsrietlanden, Zaagmolensloot, Mennonietensloot, Overtoomsevaart, Kwakerspoel en Zaagmolenbuurt
- * Molens in Stadsrietlanden, Mr. J. H. van den Hoek Ostende
- * Het einde van de korenmolens op de bolwerken aan de Singelgracht, Mr. J.H. van den Hoek Ostende, 1972
- * Precario en Windgeld, Mr. J.H. van den Hoek Ostende, 1969
- Geschiedenis van Rederij J.H. Bergmann
- Geschiedenis van Rederij Boekel
- Geschiedenis van het Leidseplein en Hirsch & Cie
- De geschiedenis van de Haarlemse tram (NZH)
- De geschiedenis van de Waterlandse tram (NHTM)
- Straattypen en standwerkers
- Straathandel
- Stadschroniqueurs in de 17^e en 18^e eeuw
- Topografische tekenaars in Amsterdam

- Topografische fotografen in Amsterdam
- Amsterdamse architecten
- Wereldtentoonstelling van 1883
- Samuel Sarphati, visionair en entrepreneur
- Casino, Musis Sacrum en Huize Bob
- Van Liesveldsche Bijbel tot Beursplein 5: Bible Hotel
- Brouwerij De Hooiberg & Die Port van Cleve
- Nederlandsche Scheepbouw Maatschappij

Amsterdam havenstad

- Zeehaven in beweging, alle locaties tot WOII
- Westelijke eilanden Bickers-, Prinsen- & Realeneiland
- * Opkomst der Amsterdamse haven, W. H. M. de Fremery
- * Geschiedenis Amsterdamse scheepsbouw, Dr. L. van Nierop
- Van Petroleumhaven tot grootste benzinehaven ter wereld

Stadsuitleg 1578-1596

- De Eerste en Tweede Uitleg 1578-1596
- Rembrandtplein, metamorfose van een onbedoeld plein
- Vlooienburg & Zwanenburg
- De Haarlemmerbuurt, verdeeld over 2e en 3e Uitleg
- De eerste Joodse gemeenten en hun synagogen

Stadsuitleg 1609-1700

- De Derde en Vierde Uitleg 1609-1700
- Die Verheelinghe; geschiedenis van de Leidsegracht
- De Amsterdamse schans en bolwerken
- De Trapjesschans, een nijver stukje Schans
- Westelijke eilanden Bickers-, Prinsen- & Realeneiland
- De vijf grote wagenpleinen
- Het ontstaan van de Jordaan
- Gangen en hoven van de Jordaan
- De vertraagde bebouwing van de Driehoekstraat
- De Plantage, een geslaagde mislukking
- Amstelkerk, noodgebouw met eeuwigheidswaarde

Stadsuitleg 1877-1921

- Annexaties 1877-1921
- Stadsontwikkeling en de politiek
- Spaarndammerbuurt en Zeeheldenbuurt
- Van Smalle Pad tot Planciusstraat
- Het Museumkwartier en de Waskaarsenfabriek
- Stads- en Godshuispolder, een stukje Amsterdam in de polder

- De Da Costabuurt en de Réveilbeweging, Ria Scharn
- * Westerplantsoen in de Zeeheldenbuurt, A.. Huyser
- * De wet kent geen steden, Drs. J. P. Janse, 1992 (annexatie Nieuwer-Amstel)
- * Dorpsse straten in de stad, Ph. Spangenberg 1995-1996

Amsterdam-Noord

- Volewijklanden en Buikslooterham, de ruggegraat van Noord
- De geschiedenis van de Waterlandse tram
- * Industrie Buikslooterham door Wim Huissen
- * ENTOS door Wim Huissen
- * ELTA door Wim Huisen
- Nederlandsche Scheepbouw Maatschappij

Verkeersdoorbraken

- Damstraat-Paleisstraat 1865-1914
- Raadhuisstraat 1894-1897
- Vijzelstraat 1917-1935
- Weesperstraat 1959-1969; de Wibaut-as

Amsterdam en het water

- Amsterdams Waterstaat
- Raadselachtige waterwerken
- Sluizen, keringen en duikers in Amsterdam
- Donkeresluis
- Stadsuitleg en de omringende waterschappen en gemeenten
- 't IJ, van getidekreek via waterwolf tot droogmakerij
- Van open havenfront tot Open Havenfront
- De geschiedenis van de Kostverlorenwetering en de overtoom
- Aanloop tot het Noordzeekanaal, Amsterdam op z'n smalst
- Hoe komt de Mirakelbrug aan z'n naam?

Diversen

- Pakhuis Oostenburg, Fons Baede
- Nieuwe Doelenstraat, Robert Raat
- Regeringsjubileum 1874 Willem III, Paul Graalman

Jaarboeken, enzovoort

- Index quizpagina's 2014 en later, kleinere onderwerpen
- Jaarboek 2015, 50 opstellen over Amsterdamse items
- Jaarboek 2016, 11 opstellen, idem
- Jaarboek 2017, 6 opstellen, idem
- Jaarboek 2018, 8 opstellen, idem
- Jaarboek 2019, 8 opstellen. idem